KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.2.2026 r.
COM(2026) 63 final

2026/0041 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Celem Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (zwanej dalej „konwencją z 1980 r.”), ratyfikowanej dotychczas przez 103 krajów, w tym przez wszystkie państwa członkowskie UE, jest przywrócenie *status quo* za pomocą zagwarantowania niezwłocznego powrotu bezprawnie uprowadzonych lub zatrzymanych dzieci dzięki systemowi współpracy między organami centralnymi wyznaczonymi przez umawiające się strony.

Zapobieganie uprowadzaniu dzieci stanowi zasadniczą część unijnej polityki promującej prawa dziecka, stąd też Unia Europejska podejmuje na szczeblu międzynarodowym działania zmierzające do poprawy stosowania postanowień konwencji z 1980 r. i zachęca państwa trzecie do przystąpienia do niej.

W dniu 4 października 2022 r. Republika Zielonego Przylądka złożyła dokument przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. Konwencja weszła w życie w Republice Zielonego Przylądka w dniu 1 stycznia 2023 r.

Art. 38 ust. 4 konwencji z 1980 r. przewiduje, że konwencja ma zastosowanie w stosunkach między państwem przystępującym a tymi umawiającymi się państwami, które złożą oświadczenie o wyrażeniu zgody na to przystąpienie.

W opinii 1/13[(1)] Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej postanowił, że wyrażenie zgody na przystąpienie państwa trzeciego do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę należy do wyłącznej kompetencji Unii Europejskiej.

Trybunał podkreślił konieczność jednolitości na szczeblu UE, aby uniknąć „zmiennej geometrii” wśród państw członkowskich.

Z uwagi na fakt, że kwestia uprowadzenia dziecka za granicę jest objęta wyłączną kompetencją zewnętrzną Unii Europejskiej, decyzję o ewentualnym wyrażeniu zgody na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka należy podjąć na poziomie UE w drodze decyzji Rady. Dlatego państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny złożyć oświadczenie o wyrażeniu zgody na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka, w interesie Unii Europejskiej.

Zgoda państw członkowskich Unii Europejskiej sprawi, że konwencja haska z 1980 r. będzie miała zastosowanie między Republiką Zielonego Przylądka a państwami członkowskimi UE z wyjątkiem Danii.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

W odniesieniu do kwestii uprowadzenia dziecka przez jednego z rodziców konwencja haska z 1980 r. jest międzynarodowym odpowiednikiem rozporządzenia Rady nr 2019/1111 (tzw. rozporządzenia Bruksela II ter)[(2)], które stanowi podstawę unijnej współpracy sądowej w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej.

---

(1) Opinia 1/13 (przystąpienie państw trzecich do konwencji haskiej z 1980 r.) z dnia 14 października 2014 r., ECLI:EU:C:2014:2303.

(2) Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1111 z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności

Jednym z głównych celów rozporządzenia jest zapobieganie uprowadzaniu dziecka z jednego państwa członkowskiego do innego dzięki ustanowieniu procedur gwarantujących szybki powrót dziecka do państwa jego zwykłego pobytu. W tym celu w rozdziale III rozporządzenia Bruksela II ter wprowadzono procedurę ustanowioną w konwencji haskiej z 1980 r. i uzupełniono ją poprzez wyjaśnienie pewnych aspektów, w szczególności wysłuchania dziecka, terminu na wydanie orzeczenia od wniesienia wniosku o powrót dziecka oraz podstawy odmowy powrotu dziecka.

Aby państwa członkowskie mogły polegać na wspólnych przepisach w przypadku uprowadzenia dziecka, Unia Europejska na szczeblu międzynarodowym popiera przystępowanie państw trzecich do konwencji z 1980 r.

W okresie od czerwca 2015 r. do grudnia 2022 r. przyjęto już 22 decyzje Rady w celu wyrażenia zgody na przystąpienie do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę 30 państw trzecich (Maroko, Singapur, Federacja Rosyjska, Albania, Andora, Seszele, Armenia, Republika Korei, Kazachstan, Peru, Gruzja, Republika Południowej Afryki, Chile, Islandia, Bahamy, Panama, Urugwaj, Kolumbia, Salwador, San Marino, Republika Dominikańska, Białoruś, Uzbekistan, Honduras, Ekwador, Ukraina, Jamajka, Boliwia, Filipiny i Tunezja)[3].

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest w oczywisty sposób powiązany z ogólnym celem zapisanym w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej dotyczącym ochrony praw dziecka. System ustanowiony konwencją haską z 1980 r. ma na celu ochronę dziecka przed szkodliwymi skutkami uprowadzenia dziecka przez rodzica i zapewnienie dziecku możliwości utrzymywania kontaktu z obojgiem rodziców, na przykład dzięki zapewnieniu skutecznego wykonywania praw do kontaktu z dzieckiem. Warto również wspomnieć o powiązaniu z promowaniem korzystania z mediacji przy rozstrzyganiu transgranicznych sporów rodzinnych.

Dyrektywa w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych[4] ma zastosowanie między innymi do prawa rodzinnego w ramach wspólnej europejskiej przestrzeni sądowej. Konwencja haska z 1980 r. zachęca do polubownego rozwiązywania sporów rodzinnych. Jeden z przewodników dotyczących dobrych praktyk w ramach

---

rodzicielskiej oraz w sprawie uprowadzenia dziecka za granicę (wersja przekształcona), Dz.U. L 178 z 2.7.2019, s. 1.

(3) Przyjęto już 22 decyzje Rady w sprawie upoważnienia państw członkowskich do wyrażenia zgody na przystąpienie do konwencji z 1980 r.: Andory (decyzja Rady (UE) 2015/1023 przyjęta w dniu 15 czerwca 2015 r.); Seszeli (decyzja Rady 2015/2354 przyjęta w dniu 10 grudnia 2015 r.); Rosji (decyzja Rady 2015/2355 przyjęta w dniu 10 grudnia 2015 r.); Albanii (decyzja Rady 2015/2356 przyjęta w dniu 10 grudnia 2015 r.); Singapuru (decyzja Rady 2015/1024 przyjęta w dniu 15 czerwca 2015 r.); Maroka (decyzja Rady 2015/2357 przyjęta w dniu 10 grudnia 2015 r.); Armenii (decyzja Rady 2015/2358 przyjęta w dniu 10 grudnia 2015 r.); Republiki Korei (decyzja Rady 2016/2313 przyjęta w dniu 8 grudnia 2016 r.); Kazachstanu (decyzja Rady 2016/2311 przyjęta w dniu 8 grudnia 2016 r.), Peru (decyzja Rady 2016/2312 przyjęta w dniu 8 grudnia 2016 r.); Gruzji i Republiki Południowej Afryki (decyzja Rady (UE) 2017/2462 z dnia 18 grudnia 2017 r.); Chile, Islandii i Bahamów (decyzja Rady (UE) 2017/2424 z dnia 18 grudnia 2017 r.); Panamy, Urugwaju, Kolumbii i Salwadoru (decyzja Rady (UE) 2017/2464 z dnia 18 grudnia 2017 r.); San Marino (decyzja Rady (UE) 2017/2463 z dnia 18 grudnia 2017 r.); Republiki Dominikańskiej (decyzja Rady (UE) 2019/305 z dnia 18 lutego 2019 r.); Ekwadoru i Ukrainy (decyzja Rady (UE) 2019/306 z dnia 18 lutego 2019 r.); Hondurasu (decyzja Rady (UE) 2019/307 z dnia 18 lutego 2019 r.); Białorusi i Uzbekistanu (decyzja Rady (UE) 2019/308 z dnia 18 lutego 2019 r.); Jamajki (decyzja Rady (UE) 2021/2206 z dnia 9 grudnia 2021 r.); Boliwii (decyzja Rady (UE) 2021/2207 z dnia 9 grudnia 2021 r.); Filipin (decyzja Rady (UE) 2022/2439 z dnia 8 grudnia 2022 r.); Tunezji (decyzja Rady (UE) 2022/2450 z dnia 8 grudnia 2022 r.).

(4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 136 z 24.5.2008, s. 3).

konwencji haskiej z 1980 r., opublikowany przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego, poświęcony jest korzystaniu z mediacji przy rozwiązywaniu międzynarodowych konfliktów rodzinnych dotyczących opieki nad dzieckiem, które wchodzą w zakres konwencji. Z inicjatywy Komisji przewodnik ten został przetłumaczony na wszystkie języki UE inne niż angielski i francuski oraz na język arabski, aby wspierać dialog z krajami, które nie ratyfikowały jeszcze konwencji lub nie przystąpiły do niej, oraz udzielić wsparcia w poszukiwaniu konkretnych sposobów rozwiązywania problemów dotyczących uprowadzenia dziecka za granicę[(5)].

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Zgodnie z art. 38 konwencji haskiej z 1980 r. oświadczenie o wyrażeniu zgody na przystąpienie jest istotnym elementem umowy międzynarodowej zawartej z państwem przystępującym.

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 6 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści umowy międzynarodowej, która ma zostać zawarta. Z uwagi na fakt, że głównym celem i treścią konwencji haskiej z 1980 r. jest przeciwdziałanie uprowadzeniu dziecka przez jednego z rodziców, a zatem przedmiotem jest prawo rodzinne, materialną podstawę prawną stanowi art. 81 ust. 3 TFUE. Art. 81 ust. 3 TFUE stanowi, że środki dotyczące prawa rodzinnego mające skutki transgraniczne są ustanawiane przez Radę stanowiącą zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Biorąc pod uwagę, że materialną podstawą prawną jest art. 81 TFUE, Rada ma przyjąć decyzję upoważniającą państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii, na przystąpienie państwa trzeciego do konwencji z 1980 r., po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 218 ust. 6 lit. b) TFUE.

Zgodnie z art. 218 ust. 8 akapit drugi TFUE Rada stanowi jednomyślnie, gdy umowa dotyczy dziedziny, w której do przyjęcia aktu Unii wymagana jest jednomyślność.

W związku z tym proceduralną podstawę prawną proponowanej decyzji stanowi art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi TFUE.

Irlandia jest związana rozporządzeniem (UE) 2019/1111 (rozporządzenie Bruksela II ter), a zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Nie dotyczy

• Proporcjonalność

Niniejszy wniosek został sporządzony na wzór przyjętych już decyzji Rady w tej samej sprawie i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia spójnych działań UE w sprawach uprowadzenia dziecka za granicę, przez zagwarantowanie, że państwa członkowskie Unii Europejskiej zaakceptują przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka do konwencji haskiej z 1980 r. w wyznaczonym czasie.

---

(5) https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=6561&dtid=3.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady zostaje przedłożony zgodnie z art. 218 ust. 6 TFUE, który przewiduje przyjęcie przez Radę decyzji w sprawie zawarcia umowy. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu zakładanego w niniejszym wniosku.

3. WYNIKI OCEN *EX POST,* KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej, z którymi Komisja skonsultowała się w ramach działającej przy Radzie Grupy Roboczej ds. Prawa Cywilnego w sprawie ich gotowości do wyrażenia zgody na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka do konwencji haskiej z 1980 r., wydały pozytywną opinię.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja zgromadziła istotne informacje dotyczące wdrażania konwencji od Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, delegatury Unii w Republice Zielonego Przylądka oraz Prokuratury Generalnej, głównego departamentu ds. współpracy i prawa porównawczego, wyznaczonego jako organ centralny na podstawie konwencji haskiej z 1980 r.

- **Ocena skutków**

Podobnie jak w przypadku 22 decyzji Rady już przyjętych w latach 2015–2022, dotyczących zgody na przystąpienie niektórych państw trzecich do konwencji haskiej z 1980 r., oceny skutków nie przeprowadzono.

Poziom wdrożenia konwencji został jednak przeanalizowany na podstawie odpowiedzi udzielonych przez Republikę Zielonego Przylądka na pytania zawarte w kwestionariuszu UE oraz na podstawie wypełnionego kwestionariusza dla nowych państw przystępujących opracowanego przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

Podczas dyskusji na forum Grupy Roboczej ds. Prawa Cywilnego okazało się, że doświadczenia niektórych państw członkowskich (np. Portugalii) z systemem prawnym Republiki Zielonego Przylądka są pozytywne. W istocie władze Republiki Zielonego Przylądka uważają, że poleganie na stosunkach traktatowych z państwami członkowskimi UE jest bardzo ważne. Wspólne ramy prawne ze wszystkimi państwami członkowskimi UE, w postaci konwencji haskiej z 1980 r., ułatwiłyby rozpatrywanie i rozwiązywanie transgranicznych spraw dotyczących uprowadzenia.

Planowane są działania szkoleniowe we współpracy z państwami będącymi stronami konwencji, w których portugalski jest językiem urzędowym (Portugalią i Brazylią). We wdrażanie konwencji haskich dotyczących dzieci zaangażowany będzie również UNICEF.

Republika Zielonego Przylądka przystąpiła również niedawno do konwencji z 1996 r. o ochronie dzieci i konwencji z 2007 r. o alimentach na rzecz dzieci, a jej system prawny, poszanowanie praworządności i praw podstawowych zostały przeanalizowane w kontekście procedur braku sprzeciwu dotyczących przystąpienia do tych konwencji. W wyniku oceny stwierdzono, że nie należy zgłaszać sprzeciwu wobec przystąpienia Republiki Zielonego

Przylądka do konwencji z 1996 r. o ochronie dzieci i konwencji z 2007 r. o alimentach na rzecz dzieci.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy

- **Prawa podstawowe**

Uprowadzenie przez jednego z rodziców jest bezpośrednio sprzeczne z prawami dziecka, w szczególności z prawem do ochrony i prawem do utrzymywania kontaktu z obojgiem rodziców. Ustanawiając ramy prawne, których celem jest przeciwdziałanie uprowadzeniu dziecka przez jednego z rodziców i zapewnienie dziecku możliwości bycia wysłuchanym, konwencja z 1980 r. stoi na straży praw dziecka, które są podstawowymi prawami człowieka uznanymi w Konwencji ONZ o prawach dziecka (UNCRC). Niniejszy wniosek ma na celu ustanowienie tych ram prawnych między Republiką Zielonego Przylądka a państwami członkowskimi UE.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Proponowana decyzja Rady nie ma wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Nie dotyczy

2026/0041 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 3 w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Unia wyznaczyła jako jeden ze swoich celów wspieranie ochrony praw dziecka, zgodnie z treścią art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Środki ochrony dzieci przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem stanowią zasadniczą część tej polityki.

(2) Celem rozporządzenia Rady (UE) 2019/1111[2] jest ochrona dzieci przed szkodliwymi skutkami bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania i ustanowienie procedur zapewniających niezwłoczny powrót dziecka do państwa jego zwykłego pobytu, a także zapewnienie ochrony prawa do kontaktów z dzieckiem i do pieczy nad nim.

(3) Rozporządzenie (UE) 2019/1111 uzupełnia i wzmacnia Konwencję haską z dnia 25 października 1980 r. dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę („konwencja haska z 1980 r.”), która ustanawia, na szczeblu międzynarodowym, system obowiązków i współpracę między umawiającymi się państwami oraz między organami centralnymi, których celem jest zapewnienie niezwłocznego powrotu uprowadzonych lub bezprawnie zatrzymanych dzieci.

(4) Wszystkie państwa członkowskie są stronami konwencji haskiej z 1980 r.

(5) Unia zachęca państwa trzecie do przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. i wspiera właściwe wdrażanie konwencji haskiej z 1980 r., uczestnicząc, wraz z państwami członkowskimi, między innymi w komisjach specjalnych organizowanych regularnie przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

(6) Wspólne ramy prawne mające zastosowanie między państwami członkowskimi a państwami trzecimi można uznać za najlepsze rozwiązanie w delikatnych sprawach uprowadzenia dziecka za granicę.

---

[1] Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

[2] Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1111 z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz w sprawie uprowadzenia dziecka za granicę (wersja przekształcona), Dz.U. L 178 z 2.7.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1111/oj.

(7) Konwencja haska z 1980 r. przewiduje, że ma ona zastosowanie w stosunkach między państwem przystępującym a tymi umawiającymi się państwami, które złożyły oświadczenie o wyrażeniu zgody na to przystąpienie.

(8) Konwencja haska z 1980 r. nie pozwala regionalnym organizacjom integracji gospodarczej, takim jak Unia, na zostanie jej stroną. Unia nie może zatem przystąpić do konwencji haskiej z 1980 r. ani złożyć oświadczenia o wyrażeniu zgody dotyczącej państwa przystępującego.

(9) Zgodnie z opinią 1/13 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej[3] oświadczenia o wyrażeniu zgody na mocy konwencji haskiej z 1980 r. wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii.

(10) W dniu 4 października 2022 r. Republika Zielonego Przylądka złożyła dokument przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. Konwencja haska z 1980 r. weszła w życie w Republice Zielonego Przylądka w dniu 1 stycznia 2023 r.

(11) Z oceny sytuacji w Republice Zielonego Przylądka wynika, że państwa członkowskie mogą wyrazić zgodę, w interesie Unii, na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka zgodnie z warunkami określonymi w konwencji haskiej z 1980 r.

(12) Państwa członkowskie powinny zatem zostać upoważnione do złożenia swoich oświadczeń o wyrażeniu zgody na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka, w interesie Unii, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.

(13) Irlandia jest związana rozporządzeniem (UE) 2019/1111, a zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(14) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie zostają niniejszym upoważnione do wyrażenia zgody na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka do konwencji haskiej z 1980 r. w interesie Unii.

2. Nie później niż ... [dwanaście miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji] państwa członkowskie składają oświadczenie o wyrażeniu zgody na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka, w interesie Unii, do konwencji haskiej z 1980 r., w brzmieniu: „[Pełna nazwa PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO] oświadcza, że wyraża zgodę na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, zgodnie z decyzją Rady (UE) ...".

3. Państwa członkowskie informują Radę i Komisję o złożeniu swoich oświadczeń o wyrażeniu zgody na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka i przekazują Komisji teksty tych oświadczeń w terminie dwóch miesięcy od ich złożenia.

[3] Opinia 1/13 Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r., ECLI:EU:C:2014:2303.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[...]

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

1) STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę

Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Wymiar sprawiedliwości

Cel(e)

Cel(e) ogólny(-e)

Celem niniejszego wniosku jest upoważnienie państw członkowskich do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, zgodnie z opinią 1/13 TSUE, aby zapewnić pewność i przewidywalność prawa na szczeblu międzynarodowym i europejskim.

Cel(e) szczegółowy(-e)

Upoważnienie państw członkowskich do wyrażenia zgody na przystąpienie Republiki Zielonego Przylądka do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę.

Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Konwencja haska z 1980 r. dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę będzie miała zastosowanie między wszystkimi państwami członkowskimi (z wyjątkiem Danii) a Republiką Zielonego Przylądka.

Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Nie dotyczy

Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☑ **nowego działania**

☐ **nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**[(1)]

☐ **przedłużenia bieżącego działania**

☐ **połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania**

Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

(1) O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Nie dotyczy

Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Przyczyny działania na poziomie unijnym (*ex ante*)

Upoważnienie państwa członkowskiego UE jest zgodne z wcześniejszymi inicjatywami tego samego rodzaju w następstwie opinii 1/13 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Wchodzi w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej UE na mocy art. 3 ust. 2 TFUE. Upoważnienie może zostać udzielone jedynie przez Radę na wniosek Komisji i w związku z tym jest z natury wyłączną kompetencją, która nie podlega zasadzie pomocniczości.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*)

Zapewnienie poszanowania Traktatów UE i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Jest to 23 wniosek tego rodzaju.

Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Wniosek nie ma wpływu na budżet.

Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków

Wniosek nie ma wpływu na budżet.

Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

☐ **Ograniczony czas trwania**

☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☐ **Nieograniczony czas trwania**

Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

po którym następuje faza operacyjna.

Planowane metody wykonania budżetu[(2)]

☐ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii

☐ przez agencje wykonawcze

---

(2) Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym

☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)

☐ Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu

☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego

☐ organom prawa publicznego

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe

☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe

☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym

☐ podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

Uwagi

[...]

ŚRODKI ZARZĄDZANIA

Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Nie dotyczy

System zarządzania i kontroli

Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli

Nie dotyczy

Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Nie dotyczy

Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

[...]